

{ asteari zeharka begira } **Ramon Sola**

Bruselan bada, Baionan bada, Parisen bada...

Zerrenda ikusgarria bildu du Bruselan astear-
tean iragarritako ekimenak, “*Free Arnaldo Otegi, bring basque political prisoners home*”
lelopean. Hain ikusgarria ezen Madrildik ez-
ikusiarrena egitea erabaki duten beste behin;
antza, oraingoan ez dute aurkitu giza talde
txundigarri hori zikintzeko modurik. Bertan daude bai
izenak bai barruan dakartzaten istorioak, borrokak, lor-
penak eta ospeak, ikusi nahi dituenarentzat: Pepe Muji-
ca, Desmond Tutu, Ken Livingstone, Gerry Adams, Ange-
la Davis, Slavoz Zizek, Cuauhtemoc Cardenas, Manuel
Zelaya, Fernando Lugo... Bruselatik ostrukarena ezin egin
eta argudio honekin gutxietsi nahi izan du Maite Paga-
zaurtunduak: garrantzirik ez du izango, Otegik zigorra
betetzear du eta. Urtebete gehiago giltzapean izango
omen dute, ordea, hau da, sei urte eta erdiko zigorreko
azken eguna agortu arte. Eta 450 euskal preso daude
oraindik, giltzapean ez ezik, sakabanaturik, eskubiderik
gabe, zigorrak amaieraraino irentsiz (tranpa zikinen bi-
dez luzatzen ez zaizkienean). Lehenago etor zitekeen eki-
mena, jakina, baina hobe be-
randu inoiz ez baino: tama-
lez, oraindik ere badu bidea.

Ez da erraza honelako atxi-
kimendu potenteak biltzea.
Izan ere, batzuei urruti, oso
urruti, geratzen zaie indige-
nez beteriko Europako txoko
galdu hau: demagun, Davis,
Kathrada edota Tuturi. Beste
batzuentzat ez zen samurra izango “*madre patria*” betie-
rekoari iskin egitea: Lugo eta Zelayari, esaterako (ze de-
montre, ez al zion Juan Carlos Borboikoari bostekoa
eman Mujicak berak Montevideon, ez dakit samurtasu-
nez ala batere gogorik gabe, duela hiru aste eskas?). Eta
Mendebaldera begiratzen badugu, ustekabe pozgarria da
Londresko aurreko alkateak edota Europako pentsalari
ospetsuenetarikoak Euskal Herria kezka iturri dutela
ikustea. Brian Currinek GARari emandako elkarriketan
egindako hausnarketa erabiliz, anglosaxoiak eta latinoak
daude zerrendan, pragmatikoak zein epikazaleak, buru
hotzekoak zein bihotz berokoak. Guztiek ulertu dute me-
rezi duen auzia dela eta beren ekarpentxoak egin dute.

Parisen izan liteke hurrengo urratsa. Zerbait pozgarria-
ren iragarpena bazekarren ere Currinen elkarriketak eta
“Argien Hirian” ekainerako prozesuaren aldeko ekitaldi-

ren bat prestatzen ari ote den zurrumurrua heldu da
hainbat egunkaritarara. Itxaron beharko da, baina, egingo
bada, gogora dezagun Euskal Herriatik piztutako txinpar-
tatik sortuko delaugar hori. Bruselako ekitaldiak euskal
herritarren nazioarteko komunitatearekiko konfian-
tza biderkatzen duen bezalaxe, nazioarteko eragileek
abenduko Baionako Akordioan oinarritzen dute gugana-
ko konfiantza (ala fedea esatea hobe?). Marka izan zen
bihar bertan berriro Ipar Euskal Herriko hautestontzie-
tan lehian ibiliko diren ertz bateko eta besteko ordezkari-
ek eskuratutako kontsentsua, konponbidea helburu be-
ren sakoneko desadostasun guztiak alboratuz. Parisi dei
zuzena egin zioten, eta hor nonbait batzuen batzuk me-
zua jaso eta ozenarazteko prest omen daude.

Bruselan posible izan da, beraz, konponbidearen alde-
ko elkarlana, ezberdinen artean. Baionan ere bai, oso ez-
berdinen artean. Eta baliteke Parisen ere Estatuaren hor-

Ezberdinak eta arrotzak direnak gure alde
batu dira Bruselan; oso ezberdinak baina
gureak direnak, Baionan; Parisen ere
zeozer berri badabil. Nolatan ez Bidasoatik
behera? Noiz arte denontzat kalte?

matzarretan pitzaduraren bat gertatzea. Bidasoatik
behera, aldiz, berririk ez. Aietetik hiru urte eta erdi pasa-
ta oraindik akordiorik ez, ezinean, esku hutsik, blokeatu-
rik. EAJ eta Sortu mahai berean elkarri begira eta elkarri
ezetz esaten, urte eta erdi luzez. Gasteizko Legebiltzarre-
ko lantaldea, lanik gabe, alfer-alferrik, usteltzen hasita.
Lakua bere horretan, ezker abertzalea berean eta Iruñea
ezertan ere ez. Batek bake plan ponpoxo bezain eskasa,
besteak proposamen ezagutu gabea. Ez da normala, ezin
du izan, ez kanpora begiratuta, ez eta iraganari errepara-
tuta ere. Ez al ziren legebiltzarkideak 1996an espetxera
sartu zirenak, gatazka gordinen garaietan? Ez al zuten
elkarrekin egin espetxe politikaren aurka Lizarra-Garazi-
ko garaietan, Batera ekimenean? Eta ez al dira orain bo-
zetan indartsuago konponbidearen aldekoak eta ahulago
etsaiak? Orduan, nolatan ez? Nolatan denontzat kalte?